

ÉGIGÉRŐ

2015. ŐSZ

Felkészültünk?

„Ha majd a jövőben megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és döntések ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR, akkor így felelj fiadnak:

A fáraó szolgálói voltunk Egyiptomban, de kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel.”

5Móz 6,20–21

Nemcsak a valláspedagógiának, a hitoktatásnak klasszikus helye, alapköve ez az ószövetségi mondat, hanem minden keresztény nevelés is, mert a következő generáció iránti megkerülhetetlen felelősségünkről szól. Felkészít egy bizonyos helyzetre: legyen feleleted, mert meg fognak kérdezni. Kell felelni, nem rándíthatod meg a vállad.

Egy olyan konferencia kezdő pillanatában olvastuk ezt az ígét, amely hagyományosan több generációs gyülekezeti összejövetel. Jókedvűen és büszkén szoktuk kihirdetni évről évre a jelenlévők életkori határait: egytől kilencvenig... A saját bőrünkön, közvetlenül érezzük tehát: felelősek vagyunk a következő generációért. Nemcsak a kenyeréért és a jó neveléséért, hanem a keresztény hit ismeretének továbbadásáért is.

Kérdésről szól ez az ige, *gyerekekről* és *felelősségről*.

Kérdések

A hitnek nem ellensége a kérdezés, a kérdés nélküliség már inkább az. A pedagógia világából tudjuk, vannak jó és rossz kérdések. Zárt és nyitott kérdések. A zárt kérdésekre egy szóval, igen/nemmel válaszolunk – és vége is a beszélgetésnek. Vannak tudást ellenőrző kérdések, amelyek segítik „felmondani” a leckét. Ebbe a kategóriába tartoznak a kate kérdései is.

De vannak gondolkodtató kérdések is – az igenk erről a műfajról beszél. Mit is mond? Amíg meg nem kérdezi a következő generáció, hogy „miért is...?”, addig akár át se gondold, mért töltöd templomban a vasárnap délelőttiidet.

De ha egyszer megkérdezi, legyen válaszod. Akkor nem lehet tovább válasz nélkül, magyarázat nélkül templomba járni. Akkorra neked magadnak tudnod kell, miért szoktál imádkozni, miért tartozol gyülekezethez, miért veszel úrvacsorát. Miért kereszteljük meg a kisgyermeket? Mit hiszel életről-halálról-feltámadásról? Nem ülhetünk gondolkodás nélkül az istentiszteleten. És az sem elég, amit hajdanában, a káté ellenőrző kérdéseire válaszoltunk. A válaszokat újra kell fogalmazni. Minden nap újra kell fogalmazni, mert mindig másként teszi fel őket az élet. Ha pedig a kérdést felteszik, akkor nem maradhatunk némák.

Gyermekek

Az ősi zsidó liturgiában, amelyben szó szerint valósággá válik ez az ige, kedvesen, ártatlanul és ünnepélyesen kérdez a gyermek: „Miért más ez az este minden más esténél?” A széder est liturgikus kérdésére jól felkészülten lehet válaszolni. A valóságban nem mindig ilyen tiszteletteljes a kérdés. Előfordulhat, hogy a gyerekek szemrehányóan kérdezik meg: Miért ezt az életformát választottátok? Miért engedtétek, hogy a családjukban ez vagy az megtörténjen? Miért hallgattátok el előlünk? Miért erőltettétek? Miért nem erőltettétek... ? Ezek a kérdések nem holnap, nem a ködös jövőben fognak elhangozni, ezek a kérdések ma hangzanak el. Itt vibrálnak körülöttünk. Kell tudnunk a választ, mert a mi saját életünkre kérdez rá a következő generáció. A mi életünkre, ami az övéket is messzemenően meghatározza.

Meg kell hát fogalmazni. Újrafogalmazni. És ez csak elsőre tűnik ké-

nyelmetlen feladatnak. Ez a válaszkeresés jó. Nekem is jó.

Mit válaszolunk? Hogyan válaszolunk? A Szentírásban történettel válaszol az előző generáció. Elmeséli, hogyan szabadította meg őt Isten, félelemmel és megkönnyebbüléssel, nélkülözésekkel és csodákkal. Történetekkel válaszol az előző generáció. Élményekkel. Családi történetekkel, hitbéli történetekkel, a közösség történeteivel. A mi élettörténetünkkel, amiben szenvedés is van, hibák, bűnök és tévedések is vannak. Az egész mégis arról szól, hogy Isten mindeközben biztosan, hűségesen és erős kézzel vezetett minket.

Felelősség

Ez a párbeszéd, amiről szó van, nyilvánvalóan a felelősséget ébreszti minden generációban. Felelősséget a másik iránt. Vállalni az egymáshoz tartozást, a Krisztushoz tartozást. Párbeszédben maradni egymással. Ez a felelősség tartalma. Két rossz irányba térhetünk ki előle. Megránthatjuk a vállunkat, és nem foglalkozunk vele. Vagy mardoshat az önvád minden rossz történésért, és ez némíthatja el a párbeszédet. Mindkét irány zsákutca. Gyávaság és zsákutca. A párbeszéd vállalása a felelősség vállalása. Elmondani rejtett vagy megfogalmazott, érdeklődő vagy szemrehányó kérdések nyomán, mi miért is, hogyan is történt velünk. Újrafogalmazni az igazán fontos dolgokat. Elmondani élményként, vagyis személyesen és hitelesen.

Ő pedig, a következő generáció *olyan* is lesz, meg *más* is lesz. Hasonló is lesz hozzánk, meg eltérő is. De ennek alakítása már nem a mi dolgunk. Kívül esik a felelősségünk és a lehetőségeink

határán. Hogy megtudják, pontosan és hitelesen, hogy megszabadított, vezetett minket Isten, hogy különböző helyzetekben megérezttük erős karját. Ennyi a mi felelősségünk. És megmarad nekünk

az a remény, hogy a következő generáció is, a saját maga módján, a saját terepén ugyanezt fogja átélni.

SZABÓNÉ MÁTRAI MARIANNA

Egy újonc Révfülöpön

Abudahegyvidéki evangélikus templomba 2015. március 1-jén látogattunk el először férjemmel, barátaink társaságában, akik már régebb óta az evangélikus egyházhoz tartoznak.

A találkozó a megkeresztelkedésem miatt jött létre Keczkó Pál lelkésszel. Azonnal feltűnt a családi, szeretetteljes légkör, melyet Pali és felesége, Szilvi teremtett.

A segítségükkel könnyebben tudtam megoldást találni a hitélettel összefüggő kérdésekre. Azzal a szándékkal végeztem a felkészülést, hogy húsvét vasárnapjára lélekben is készen álljak a keresztségre.

Nagyon vártam a megkeresztelkedésem napját, hiszen a húsvét hajnali istentisztelet a mi kis családi templomunkban önmagában is különleges élmény. De úgy, hogy az általam rég áhított szertartás személyes részese lehettem, örökre felejthetetlen élmény maradt.

A keresztséget követő találkozások során Pali és Szilvi mesélt a gyülekezet szervezett programjairól, többek között a minden évben megrendezett családi hétvégéről Révfülöpön.

Így jutottunk el férjemmel az Evangélikus Oktatási Központba, ahol nagyon jól esett a meleg fogadtatás és a barátságos légkör.



Rögtön észrevettük, hogy egy jól összeszokott társaságba csöppentünk. Látszott, hogy még újak vagyunk, és ezért mindenki segített beilleszkedni. Az első éjszaka bárpult melletti nagy beszélgetései feloldották gátlásainkat.

Pali sajnos nem lehetett jelen, így a hétvégi programok szervezése és koordinálása Szilvire és Erzsire hárult, akik végig könnyedén és szeretettel szolgálták a gyülekezet igényeit.

sarkalltak. Ez idő alatt a gyermekek sem unatkoztak, hiszen számukra külön programmal készült Szilvi és az önkéntes alapon jelentkező anyukák. Az előadások után a rossz idő ellenére sokat sétáltunk a parton, és megdézsmáltuk a helyi hekk- és süteményállományt. A szombat esti kreatív, ugyanakkor vicces vetélkedő pedig megmozgatta a szürkeállományunkat.

Megállapítottuk, hogy Pali és Szilvi szervező munkája, odaadása és a szolgálá-



A reggeli és esti áhítatokat gitárral és zongorával tettük még színesebbé. Továbbá két érdekes előadáson is részt vehettünk, melyek témája a keresztény élet további ismereteinek megszerzésére

latuk szeretete mennyire gyümölcsöző, magával ragadó. Örülünk, hogy ennek a gyülekezetnek a tagjai lehetünk.

VARGA JUDIT

Gyermektábor, Terény, 2015. július 19–25.

Az alig négyévestől a tizenhat évesig összesen 36 gyermek volt a szárnyaink alatt egy héten keresztül júliusban. Heten vezettük, etettük, terelgettük, szerettük őket, a tábor egész ideje alatt makacsul kitartó 38 fős kánikulában.

Hálás vagyok a segítőknek, akik sok áldozatot hozva dolgoztak a kezünk alá, hogy mi jóllakott és kipihent gyermekekkel foglalkozzunk, játszunk vagy énekeljünk. Hiszen boltba mentek, zsemlet kentek, mosogattak, dinnyét szeleteltek, sírót vigasztaltak, esti mesét olvastak. Köszönöm!!

Hálás vagyok a szülőknek, hogy elengedték, elküldték a táborba a gyerekeket, bíztak benne, hogy jó helyen leszek, és el kell mondanom, soha ennyi köszönő, pozitív visszajelzést nem kaptam még a tábort követő napokban. Köszönöm!!



Hálás vagyok a táborban jelen lévő ifiseknek, hogy olykor lemondva arról, hogy ők még táborozók, segítettek a kicsik felkarolásában, és nagyszerűen meg-

szervezték az akadályversenyt az utolsó napon. Köszönöm!!

Hálás vagyok minden táborozó kicsinek és nagynak azért, hogy békesség volt. Hogy tudtak örülni, őszintén nevetni, irigység és vádaskodás nélkül versenyezni és játszani. Tudtak lelkesedni, átéléssel énekelni, problémát megbeszélni és bocsánatot kérni. Tudtak összefogni, de nem egymás ellen, hanem egymásért. Tudtak örömet adni a másoknak, és a tábor végén érzett végtelen fáradtságom ellenére tudták megmutatni mind-
ebben azt, hogy ÉRDEMES.



Hálás vagyok Istennek, hogy erőt és lelkesedést adott mindehhez!

KECZKÓ SZILVIA

Kerékpártúra, 2015. augusztus 16–22.

Az idei budahegyvidéki kerékpártúrán Somogy és Zala megyében tekertünk. A csoport létszáma menet közben többször változott, de átlagosan harmincan voltunk, körülbelül tíz gyermek és húsz felnőtt. A túra-vezetők Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba voltak.



Vasárnap vonattal érkeztünk Zalaegerszegre, ahonnan rögtön tovább indultunk Pákára, az aznapi szálláshelyünkre. Az előttünk lévő táv 42 km volt, amelynek végén egy panzióban volt a szállásunk.

Másnap reggel zuhogó esőre ébredtünk, ami csak az első tíz kilométerre állt el. A tizedik km után óriási zuhé vette kezdetét, ami öt teljes órán keresztül áztatott minket. Ezen a napon a nagykanizsai evangélikus templom gyülekezeti termében aludtunk. Erről a templomról tudni kell, hogy lelkészeink itt adtak elő egy passiójátékot teológus korukban. A második napon 76 km-t tekerünk.

A harmadik napon Sármelegén, a Tüskevár ifjúsági otthonban szálltunk meg. Ezen a napon 65 km-t tettünk meg, és valahogy nem is fáradtunk el annyira, habár elég sok volt az emelkedő! A nap érdekessége a Balatonmagyarórdhoz közel fekvő Bivalyrezervátum és a Kis-Balaton mocsaras vidéke volt.

Sármelegéről abban a tudatban indultunk tovább, hogy Fonyódon fogunk vacsorázni és Balatonbogláron aludni, és ez így is lett. Ezen a napon laposabb tájakon kerekedtünk, az érdekesség Vörs falu volt, ahol egy szép tájházat néztünk meg. Azt meg kell hagyni, hogy elég „fapados” volt ez a boglári szállás, mert a földön aludtunk és összesen egy WC és

egy zuhanyzó állt rendelkezésre... A nap távja 60 km volt.

Mindenesetre másnap frissen indulunk a Kaposvárig tartó 57 km-es szakaszra. Az erős szél miatt talán ez a nap volt a legnehezebb, legfárasztóbb. Délben megálltunk Somogyváron, a Szent István emlékparknál, ahol igen sok ősi, érdekes tárgyat csodálhattunk meg. Ezen a napon sajnos történt egy kisebb baleset, de az illető szerencsére hamar felépült! Az aznapi szállás Kaposváron, egy kollégiumban volt.

Az utolsó előtti napra egy csillagtúrát terveztek a vezetők, rengeteg emelkedővel és 54 km-rel. Ezen a napon két defekt is volt 5 percen belül, és mindannyian jól elfáradtunk. Ekkor derült ki az is, hogy Bence Áron ezentúl Albertiben fogja hirdetni Isten ígétét.

Az utolsó napra a Desedai víztározó köré terveztük a túrát, de reggel megbeszéltük, hogy a zuhogó esőben nincs értelme útnak indulni, inkább elmentünk sétálni a városba. A vonatunk délután 3-kor indult, és a kapkodós dombóvári átszállás után fél hétkor értünk haza.

Csak a gyengébb matekosok kedvéért: a túra teljes távja 354 km volt.

**KECZKÓ ANDRÁS és
MIHÁLYI BENEDEGÚZ**
(10 évesek)



Déli tájakon jártunk

Augusztus 25-e és 29-e között *Özvegy Istvánné Kertész Piroska* és *Osztóics Andrásné Zsóka* kitűnő vezetésével 23-an autóbuzszos csillagtúrán vettünk részt. Pécsi szállásunkról indulva a látnivalókban és élményekben rendkívül gazdag utunk első állomása a népművészetéről nevezetes *Zengővárkony* volt, ahol a kétezer darabból álló mives tojásgyűjtemény után a Szalmamúzeumot néztük meg. (Itt András barátunk vett is egy remek szalmautánzatú kalapot...) *Pécsváradon* a Szent István királyunk által alapított bencés apátság monostorának falaira épített és helyreállított középkori vár udvarán II.

(Vak) Béla királyunk 21. században emelt trónszékét csoportunk gimnazista tagja, Molnár Domi foglalta el egy fényképezés idejére.

Mohács közelében a nevezetes csatér látványa megrendítő. Ezen a területen 1526. augusztus 29-én II. Lajos király, Tomori Pál kalocsai érsek, hadvezér és több tízezer magyar hős vesztette életét, és indult pusztulásnak az ekkor három részre szakadt országunk. *Mohács* szép belvárosa adott csak némi vigaszt csoportunknak, ahol a Fogadalmi templom és a

Városháza megtekintése után utunk a Duna-partra vezetett.

Pécs nevezetességeinek megtekintésével kezdtük a második napot: a gyönyörűen felújított székesegyház, az ókeresztény sírkamrák, a keresztény templommá átépített Gázi Kászim pasa dzsámija, a megyeháza, a városháza és a pati-



kamúzeum mellett a számos szép szobor és épület megtekintésére csak részben volt elég a kitűnő idegenvezetéssel eltöltött három óra. A Zsolnay-negyed gazdag kincseiben a következő napon gyönyörködtünk.

Siklóson az ország legépebben megmaradt várát és benne hazánk legszebb gótikus kápolnáját néztük meg, majd a városban Malkocs bej dzsámiját, ami jelenleg is mohamedán istentiszteleti hely. Ezután *Villánykövesd* egyik borospincéjében a mecseki borvidék „nevezetességeivel” kötöttünk szorosabb ismeretséget...

*Abaliget*en a gyógyhatású cseppkő-barlang levegője, *Orfűn* az egyik tó hűs vize hozott felüdülést csoportunk tagjainak. *Mánfa* Árpád-kori szép templomát a községen kívül, egy kisebb erdőben találtuk meg.

A negyedik napon a Dráva folyó mentén elterülő *Ormánság* vidékét „fedeztük fel”. Az eddig számunkra ismeretlen nevű *Túrony*, *Drávaiványi*, *Adorjás és Kovácsbida* festett kazettás református templomai, *Sellye* város múzeuma és a Draskovich-kastély kertje, *Vajszlón* pedig Kodolányi János, a hosszú ideig mellőzött írónk emlékháza voltak a nevezete-

Utunk ötödik napját *Cserkúton* kezdtük, ahol ismét nagyon szép református templomot láthattunk. *Szigetváron* a vár hős védőjére, Zrínyi Miklóstra emlékezhattunk. (Reméljük, hogy ezt a várat is fel fogják majd egyszer újíttani.) A Zrínyi téren Ali pasa egykori dzsámijában voltunk, amely ma a ferences rend temploma. A templom közelében szép szobrok állítanak emléket Zrínyi Miklósnak és a szigetvári hősöknek, és Horváth Márknak, az 1556. évi várostrom hős kapitányának, aki még vissza tudta verni a törököket.

Baranyából *Somogy megyébe* vezetett



sebb látnivalók. (Az íróról *Rácz Jolítól* kaptunk kitűnő ismertetőt.) Ezt a napot másfél órás *drávai hajóút* „koronázta meg”, melynek során megpillanthattuk a folyó partján álldogáló nemes kócsagot és a fákon fészket rakó kormoránokat. – Este nagyon szép orgona- és kórushangversenyen vettünk részt a gyönyörűen kivilágított *Pécsi Székesegyházban*.

utunk. *Szenna* szabadtéri tájmúzeumának gyönyörű fakazettás temploma ma is élő református gyülekezetnek ad otthont. „Ne aggodalmaskodjál” kánonunk elénekelésével dicsértük Istenünket, hálát adva neki szép utazásunkért. *Kaposvár* volt utunk utolsó állomása, amelynek főtere méltán viseli a „legszebb magyar tér” címet, gyönyörű városházájával, temp-

lomával, sétáló utcáival. A Csiky Gergely színházat kívülről néztük meg, majd hazaindultunk.

A nagy meleg miatt kissé fáradtan, de lélekben, szellemben frissen búcsúztunk egymástól a Kék Golyó utcában.

KÉZDY PÁL

Énekkari hétvége Terényben

Augusztus utolsó hétvégéjét a Hikisch Zoltán vezette 25 éves gyülekezeti énekkar Terényben töltötte. Fő célunk a gyülekezeti napra való felkészülés és a következő tanév el-

Sok új éneket tanultunk, és vasárnap az istentiszteleten is szolgáltunk két énekkel. A prédikációban a hit és a vallásosság közötti személyiségformáló különbségekről hallhattunk. Az esti borozgatá-



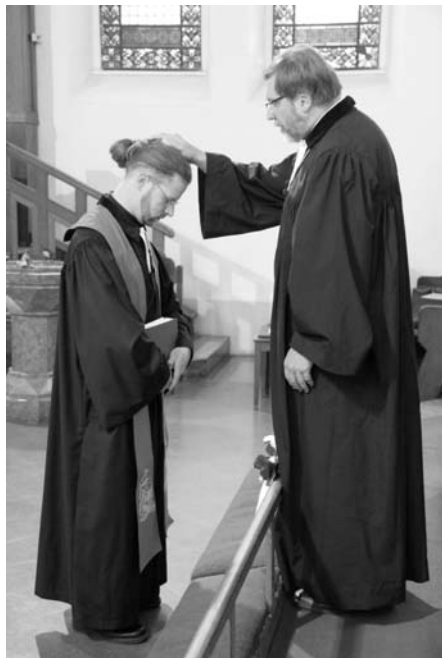
készítése volt, de az együtt töltött idő minket is újra közelebb hozott egymáshoz. Kiléptünk a hétköznapi rohanásból, megint volt időnk beszélgetni, együtt kirándulni a jó hangulatú próbák mellett.

son az énekkar jövőjéről és a következő munkaév feladatairól is beszélgettünk. Vasárnap délután jókedvűen, lelkesen, sok tervvel tértünk vissza Budapestre.

MÜLLER JUDIT

Bence Áron ordinációja

2015. augusztus 29-én, szombaton 16.00 órakor a kelenföldi evangélikus gyülekezet templomában volt **Bence Áron** hatodévesünk lelkészé avatása, melyen gyülekezetünk elnöksége, számos presbitere és tagja részt vett. Közösségünk ajándékát átadva köszönetünket fejeztük ki Áronnak az elmúlt tanévben végzett szolgálatáért, és Isten áldását kívántuk életére. Dr. Fabiny Tamás püspök az ordinációs istentiszteleten bejelentette, hogy Áron az Alberti Evangélikus Egyházközségben folytatja szolgálatát immár beosztott lelkészként.



Szák Kocsis Pál:

Nyár

Negyvenfokos poklot tüzel
a Föld hátán a vén Nap;
fű, falevél senyednek el
s te is hamvadó szén vagy.

Ám elnyeli lényünk a tó
s ölel a víz a kedves,
nem éget ki a nyár heve
lebegő testünk nedves

selymébe, ha belémerül
vibrál derengő élmény:
megleled belső-önmagad
múlt-istenléted szélén...

2015 augusztus 10.

Közös folytatás...

A csütörtöki középnemzedéki bibliaóra májusi alkalmán vetődött fel a kérdés a kör részvevői oldaláról, vajon nem lenne-e ésszerűbb, ha a keddi órával közösen tartaná a jövőben az alkalmait. Mindkét kör a gyülekezet felnőtt korosztálya számára szerveződött, sokan megfordulnak a keddi és csütörtöki órákon is. A közös folytatás mellett szól az is, hogy azokban a hetekben, amikor mindkét óra megtartásra került, észrevehetően csökkent az óra látogatóinak száma, hiszen kevesen tudtak egy héten két esti gyülekezeti programra is elmenni.

A gyülekezet lelkészeiként nagy örömmel üdvözlöttük a felvetést. Nem csupán azért, mert ezzel gyülekezeti szolgálatunk hatékonyságát érezzük jobbnak. A két kör egymás felé való nyitása arról árulkodik, hogy erősödik a közösségtudatunk, hogy egymás elfogadása, a generációk egymás mellett élése megvalósul a gyülekezetünkben. Hisszük

azt, hogy ez a Szentlélek egységet teremtő munkájának a gyümölcse, ahol másodlagossá válnak a különbségek, ahol Isten megváltott gyermekeiként meglátjuk a másikban a testvért, a hozzánk tartozót, akiért mi is felelősséggel tartozunk.

Gyülekezetünk életének legfontosabb építőkövei azok a kisebb közösségek, akikkel hét közben találkozhatunk. Számos olyan kérdés van bennünk, amelyekre jó ezekben a körökben végiggondolnunk, átbeszélniünk, amelyekért együtt kell imádkoznunk. **Keddi, 18 órakor** kezdődő, immár közös programunk erre teremt minden felnőtt korú gyülekezeti tagunk számára lehetőséget. Várunk mindenkit, aki szeretné Isten igéjét még jobban megismerni, aki szívesen osztaná meg gondolatait, tapasztalatait az ahhoz kapcsolódó beszélgetésekben, aki a közös imádság hitet erősítő ajándékára vágyik!

KECZKÓ PÁL ÉS SZILVIA

VISSZAPILLANTÓ

Az ÉGIGÉRŐ májusi („nyárelő”) számának megjelenése óta történt gyülekezeti eseményekről adunk lapunk olvasóinak összefoglalást.

Május 30-án gyülekezeti kiránduláson Özvegyné Kertész Piroska presbiter és Osztóics Andrásné Zsóka szervezésében és vezetésével 42-en kirándultunk Egerbe és környékére. Megnéztük a felújított egri belvárost és a Dobó István teret, a vá-

rat és a székesegyházat, majd Egerszalókon megcsodáltuk a barlanglakásokat és a nevezetes sódombot, végül Feldebrő szép és rendkívül érdekes Árpád-kori templomát. Közös ebédünket egy hanglevegyszeres egri étteremben fogyasztottuk el.

Május 31-én Bence Áron, aki a 2014/15-ös tanévben gyülekezetünkben volt hatodéves, vizsga-istentiszteleten búcsúzott közösségünkől templomunkban. Igehirdetésére a vizsgabizottság – dr. Fabiny Tamás püspök, dr. Varga Gyöngyi docens és Keczkó Pál lelkésziünk – „jeles” osztályzatot adott. **Lelkészsé szentelésén**, augusztus 29-én a kelenföldi templomban életére és szolgálatára gyülekezetünk tagjai is Isten áldását kérték.

Június 6-án jó hangulatú évadzáró kerti összejövetelen, melyen Keczkó Pál tartott rövid áhítatot, gyülekezetünk minden korosztálya részt vett. Öröm volt látnunk a sok fiatal családot, akik gyülekezetünk jövőjének a reménységei.

Tiina Partanen lelkész nő vezetésével **tuusulai (finnsországi) testvérgyülekezetünk konfirmandusai** voltak gyülekezetünk vendégei június második hétvégéjén. A június 14-i istentiszteleten gyülekezetünk tagjaival együtt vették magukhoz életükben először az Úr szent vacsoráját. A 30 finn fiattól és kísérelőktől a részükre rendezett kerti összejövetelen búcsúztunk.

Június 26. és 28. között a **felőtt ifjúság és fiatal családok hétvégi konferenciája** volt Révfülöpon, mintegy 70 résztvevővel. Dr. Csepregi András lelkész és Garádi Péter missziói munkatárs meghívott előadók előadást, Keczkó Szilvia áhítatokat tartott. Az előadások alatt a gyermekeknek Lengyelne Jalsoviczky Nóra tartott játékos foglalkozásokat.

Július 19. és 25. között a Nógrád megyei Terényben volt az idei **gyermektábo-**

runk, Keczkó Pál és Keczkó Szilvia vezetésével. Segítségükre voltak: Binderné Sólyom Tünde, Osváth Szabolcs, Domonkosné Müller Zsuzsa, Kucsera Tímea és Rihmer Annamária. A táborban 36 résztvevő volt.

95. születésnapján dr. Boleratzky Lóránd egyházjogászt, gyülekezetünk hűséges tagját augusztus 28-án a lakásán köszöntötte Keczkó Pál lelkész és dr. Vidovszky István felügyelő. Életére az **ÉGIGÉRŐ** szerkesztősége és olvasói nevében is Isten áldását és jó egészséget kívánunk!

Augusztus 16. és 22. között Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba szervezésében és vezetésével Somogy és Zala megyében kerékpártúrán vettek részt gyülekezetünk fiataljai, közöttük lelkészeink és kántorunk is. A 30 lelkes kereköző Zalaegerszegről indulva Nagykanizsán, Balatonbogláron és Kaposváron át a szép tájakon, jó hangulatban hat nap alatt 354 km-t tett meg a biciklik nyergében.

Augusztus 25. és 29. között Özvegyné Piroska és Osztóicsné Zsóka vezetésével Somogy és Baranya megyében autóbusszos társasutazáson vett részt gyülekezetünk 23 tagja. Megnézték Pécs nevezetességeit, a mohácsi csatateret, Siklós és Szigetvár várát és az Ormánság szép vidékét.

Augusztus 28. és 30. között gyülekezetünk énekkara Hikisch Zoltán vezetésével Terényben készült együtt a következő munkaév szolgálataira.

Összeállította: **KÉZDY PÁL**

Reményik Sándor:

CSENDES CSODÁK

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljűk szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled,
Nem csoda ez? — s hogy tükrözõdni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák,
Rajtuk az Isten szól: jövök.

Gyülekezeti alkalmak szeptembertől decemberig

| Hónap | Nap | | Időpont | Esemény |
|------------|--------|---------------------|---------|--|
| szeptember | 06. | vasárnap | 10:00 | Tanévnyitó istentisztelet |
| | 06. | vasárnap | 11:15 | Tanévnyitó családi istentisztelet |
| | 14. | hétfő | 18:30 | Presbiteri ülés |
| | 20. | vasárnap | 11:15 | Zenés istentisztelet |
| | 27. | vasárnap | 10:00 | V. Hegyvidéki Evangélikus Nap |
| | 27. | vasárnap | 11:00 | Keresztyén Értelmiségi Fórum |
| október | 04. | vasárnap | 11:15 | Családi istentisztelet |
| | 10. | szombat | 10:30 | Temetőlátogatás – Farkasrét |
| | 16–18. | péntek- vasárnap | | Családos és ifjúsági kirándulás |
| | 18. | vasárnap | 11:15 | Zenés istentisztelet |
| | 26. | hétfő | 18:30 | Keresztyén Értelmiségi Fórum |
| | 31. | szombat | 18:00 | Reformáció ünnepe – (Felhő u.) |
| november | 01. | vasárnap | 11:15 | Családi istentisztelet |
| | 07. | szombat | 9:00 | Kerti és takarítási munkanap |
| | 09. | hétfő | 18:30 | Presbiteri ülés |
| | 12–16. | csütörtök- hétfő | | Konfirmandusok utazása Finnországba |
| | 15. | vasárnap | 18:00 | Zenés áhítat |
| | 15. | vasárnap | 11:15 | Zenés istentisztelet |
| | 23. | hétfő | 18:30 | Keresztyén Értelmiségi Fórum |
| december | 03. | csütörtök | 18:00 | Adventi ígéhirdetés |
| | 03. | csütörtök | 19:00 | Adventi szeretetvendégség |
| | 06. | vasárnap | 11:15 | Családi istentisztelet |
| | 08. | kedd | 18:00 | Adventi ígéhirdetés |

A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatók.

*Ezzel a verssel a költőre, gyűlekezetünk egykori tagjára,
Erdélyi Csabára emlékezünk.*

Erdélyi Csaba:

Régi fényképek

Hová lettek ezek az évtizedek?
Hová lettek ezek a kedves emberek,
fiatalok és öregek;
hová lesz egy-egy emberélet?
Tanácstalanul állok egy-egy arc előtt:
ismeretlen, mégis ismerős;
talán távoli rokon,
kinek vonásait hordozom,
és szokásai élnek bennem –
Bátyám dédunokái lesznek így velem.
Sok-sok rokon és jóbarát,
ismerősök és ismeretlenek,
eltávozottak és elkövetkezők:
Közös vonásunk mindinkább Ő legyen;
Ő sugározzon át
tekinteten, szón, életen,
s adassék, hogy a sok-sok nemzedék,
mely egymás nyomába lép,
rendre megérkezzék,
s hol célba érnek
más térben, más időben megjárta útjaink,
boldogan ismerjük egymásra mind!

(1999. május)

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órakor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Zenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján **11.15**-kor

Gyermek bibliakör:

a vasárnapi 10:00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

Bibliórák:

Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliórája a hónap második és negyedik csütörtökén 19.30 órakor családoknál

Házaspáros kör:

A hónap harmadik csütörtökén 19.30-tól családoknál

A konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak:

Pénteken 17.30 órakor

Konfirmációi előkészítés:

Csütörtökön 17.00 órakor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus (az alagsori próbaterebben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ:

Hétfőn 16.30 órakor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.

Baba-mama kör:

Megbeszélés szerint kéthetente az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!



Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

1123 Budapest, Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 824-3460 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

Weboldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A kiadvány megjelenését a XII. kerületi Hegyvidéki Önkormányzat támogatja.